

บทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการ
ของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก

The Local Political Roles Towards Promoting People for The
Accessibility of Government Welfare in the Muaeng Nakhon Nayok
Municipality

อาราดา ศรีคร่ำ¹ เบนญญาภา อัจฉฤกษ์² พระสมุห์ธงชัย สุนทรจากร (ธนวัฒน์กุล)³
Arada Srikham, Benyapha Atcharek, Phra Samuthongchai Suntrajaro
(Thanawatanakun)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพทั่วไปของบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) นำเสนอบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายกโดยการประยุกต์หลักพุทธธรรม การวิจัยเป็นแบบผสมวิธี ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลเมืองนครนายก จากจำนวนประชากร 12,644 คนโดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด 400 คน จากการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่าง จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) และโดย

Received: 2022-09-04 Revised: 2022-10-11 Accepted: 2022-10-14

¹มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
Mahachulalongkomrajavidyalaya University Nakhon Ratchasima Campus. Corresponding Author
e-mail: aphinant.jais@gmail.com

²มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
Mahachulalongkomrajavidyalaya University Nakhon Ratchasima Campus

³มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
Mahachulalongkomrajavidyalaya University Nakhon Ratchasima Campus

ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จำนวน 9 รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพทั่วไปของบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายกด้านการส่งเสริมการศึกษา มีการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนเรียนดีแต่ยากจน ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยทำเครื่องออกกำลังกายไปยังหมู่บ้าน ชุมชน โรงเรียน ด้านที่อยู่อาศัยจัดให้มีสาธารณูปโภคทั่วถึง จัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย ของประชาชนด้านการส่งเสริมรายได้และการมีงานทำการส่งเสริมอาชีพและการงาน ได้มีบทบาทการฝึกอบรมอาชีพให้ประชาชน ให้ความรู้ในแขนงต่าง ๆ เพื่อนำไปประกอบอาชีพด้านความมั่นคงทางสังคมทำให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต ปราศจากโจร ผู้ร้าย หรืออาชญากรรมต่าง ๆ ด้านบริการสังคมทั่วไปส่งเสริมประชาชนเข้าถึงสวัสดิการรัฐเอาใจใส่ความเป็นอยู่ของประชากร การให้บริการให้มีความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต ด้านการส่งเสริมกิจกรรม จัดพื้นที่สวนสาธารณะ จัดให้มีชมรมต่าง ๆ เช่นชมรมจักรยาน การจัดแข่งขันกีฬา หรืองานประเพณีต่าง ๆ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเทศกาล

2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยและประชาชนที่มีอาชีพ ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการปกครองประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3. นำเสนอบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายกโดยการประยุกต์หลักพุทธธรรมด้านทาน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละแบ่งปัน ช่วยเหลือกันด้วยการให้สิ่งของหรือให้ความรู้และแนะนำสั่งสอนด้วยน้ำใจไมตรี มีความโอบอ้อมอารี ด้านปิยวาจา มีวาจาเป็นที่รัก เป็นที่ดูดีมีจิตใจของผู้ฟัง มีวาจาสุภาพอ่อนหวานชวนฟัง เป็นวาจาที่ไม่หยาบคายและก่อให้เกิดประโยชน์ ด้านอัตถจริยาทำประโยชน์ ช่วยเหลือด้วยร่างกายและชวนช่วยช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ช่วยปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในด้านคุณธรรมจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ด้านสมานัตตา มีความเสมอต้นเสมอปลาย ให้ความเสมอภาคปฏิบัติสม่ำเสมอแก่ทุกคนไม่เอาเปรียบบุคคลที่ด้อยกว่า การวางตัวดีวางตัวการทำตัวให้เป็นคนน่ารัก น่าเคารพนับถือ

คำสำคัญ : การเมืองท้องถิ่น, การส่งเสริมประชาชน, สวัสดิการของรัฐ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the general state of the role of local politics in public welfare access in Nakhon Nayok municipality, 2) to

compare the level of opinions towards local political roles in public welfare access of the state in Nakhon Nayok municipality Classified by personal factors. 3) present the role of local politics in promoting people to access public welfare in Nakhon Nayok Municipality by applying Buddhist principles. The research is an integrated approach. It consists of quantitative research using questionnaires as a tool. to collect information The confidence value of the whole issue was 0.93. The sample group was people aged 18 years and over who were eligible to vote in Nakhon Nayok municipality. From a population of 12,644 people randomly selected from a population of 400 people calculated using the formula of Taro Yamane (Taro Yamane), which uses a level of error of 0.05. Statistics used in data analysis are frequency, hundred Each mean and standard deviation Hypothesis was tested by t-test, F-test, and one-way analysis of variance. Therefore, the difference of the means was compared in pairs. by Least Significant Difference (LSD) method and by qualitative research methodology. An in-depth interview was used with 9 key informants or persons. Data were analyzed by descriptive content analysis. **The results showed that** 1. The general state of the role of local politics in promoting people to access public welfare in Nakhon Nayok municipality. education promotion Scholarships are given to well-educated but poor students. health promotion making exercise equipment for villages, communities, schools, residential areas provide public utilities provide housing welfare for the people in terms of income promotion and employment Career and work promotion has played a role in vocational training for the public To provide knowledge in various fields to bring to a career. social security Make people safe in their lives without thieves, villains or crimes in general social services. Promote people's access to state welfare and care for the well-being of the population. Providing services to provide convenience in life activities promotion organize the park area Organize clubs such as cycling clubs. organizing sports competitions Or various traditional events, arrange various activities to suit the festival 2. To compare the level of opinions towards the role of local politics in promoting people to access public welfare in Nakhon Nayok municipality. People with different genders, ages, and educational levels had different levels of opinions on the roles of local politics in promoting people to access public welfare in Nakhon Nayok Municipality. no difference with statistical significance at the 0.05 level, therefore rejecting the research hypothesis and the people with different occupations had different levels

of opinions towards the promotion of the government of people with different occupations. There was a level of opinions towards the role of local politics in promoting people to access state welfare in Nakhon Nayok Municipality. overall is not different with statistical significance at the 0.05 level, therefore rejecting the research hypothesis 3. present the role of local politics in promoting people to access public welfare in Nakhon Nayok Municipality by applying Buddhist principles in generosity sacrifice to share Help each other by giving things or giving knowledge and teaching with kindness, kindness, generosity. He is a soulful person who listens. It is not vulgar and useful. Atthachariya: doing useful things, helping with physical strength and striving to help various affairs, doing public welfare helps to improve morality and ethics in order to be a good role model. Give equality, practice consistently towards each other. Do not take advantage of inferior people good posture acting cute respectful

Keywords: Local Politics, Public Promotion, State Welfare

1. ความนำ

การจัดสวัสดิการสังคมในประเทศไทย ในช่วงกว่า 1 ทศวรรษที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานดังกล่าว ดังจะเห็นจากได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2556 อันเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดสวัสดิการสังคมทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชนตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความมั่นคงให้เป็นไปอย่างทั่วถึงเหมาะสม และเป็นธรรมทั้งนี้ สวัสดิการสังคม เป็นระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกันการแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับและการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2563)

“การจัดสวัสดิการสังคมโดยรัฐ” เมื่อพิจารณาในแง่มุมของกฎหมายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.2546พบว่า มีการกำหนดขอบเขตของงานสวัสดิการสังคมต้องมุ่งเน้นการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีในด้านต่างๆ ให้ครอบคลุม 7 มิติ ประชาชนควรได้รับการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพที่ดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และมีการดูแลที่สอดคล้องและสถานการณ์ปัญหาของบุคคลและประชาชน ประชาชนควรได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ดีและการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม เพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ ประชาชน

ควรจะมีที่อยู่อาศัยตามแต่ละกำลังและความสามารถของบุคคลที่จะได้มา ประชาชนมีงานทำที่ทำให้มีรายได้อย่างน้อย เพียงพอต่อการดำรงชีวิตตัวเองและครอบครัว ประชาชนมีกิจกรรมนันทนาการเพื่อการพักผ่อนและการบันเทิงอย่างมีคุณภาพ ประชาชนทุกคนที่มีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพและดูแลคนในครอบครัวต้องได้รับการคุ้มครองในเรื่องความมั่นคงในการดำเนินชีวิตของตนเองและครอบครัวในรูปของประกันสังคม ประชาชนโดยเฉพาะผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส (หน้า 11 เล่ม 133 ตอนพิเศษ 136 ง ราชกิจจานุเบกษา 15 มิถุนายน 2557)

ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยเกิดขึ้นตั้งแต่อดีตเรื่อยมาและปราศจากการแก้ไขอย่างจริงจังจึงทำให้ระดับความรุนแรงของปัญหาดังกล่าวทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและอนาคตมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอีกทั้ง ความเข้าใจต่อปัญหาดังกล่าวของสังคมไทยยังคงจำกัดอยู่เฉพาะบางมิติเท่านั้น จึงส่งผลให้การวิเคราะห์ปัญหาขาดการบูรณาการและความเชื่อมโยงกัน ระหว่างมิติต่างๆ กล่าวคือ ความเข้าใจต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำมักพิจารณาเฉพาะบริบททางเศรษฐกิจเป็นหลัก หรือเรียกว่า “ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้” โดยมีได้คำนึงถึงความเหลื่อมล้ำทางด้านอื่นที่สำคัญ เช่น การศึกษา สุขภาพสิทธิและโอกาสทางการเมือง เป็นต้น ซึ่งล้วนมีส่วนสำคัญในการสร้างความแตกต่างระหว่างระดับคุณภาพชีวิตของผู้คน ในสังคมด้วยเหตุที่การศึกษาความเหลื่อมล้ำมีกละเลยมิติอื่นๆ จึงทำให้เกิดความพยายามศึกษาประเด็นทางด้านความเหลื่อมล้ำในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่” กล่าวคือ ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่เป็นการศึกษาความแตกต่างของระดับการพัฒนาของคนระหว่างจังหวัดต่างๆ ภายในประเทศ ในมิติ การศึกษา, สุขภาพ, รายได้, ชีวิตการงาน, ชีวิตครอบครัวและชุมชน, และความยั่งยืนความเหลื่อมล้ำได้ถูกหยิบยกขึ้นเป็นประเด็นที่น่าไปสู่ข้อเรียกร้องทางการเมือง แม้หลายฝ่ายจะยังมีความเห็นต่างกันว่าความขัดแย้งทางการเมืองในปัจจุบันนั้นมีเหตุผลมาจากความไม่ลงตัวทางการเมืองหรือเหตุอื่นกันแน่แต่เราต้องยอมรับว่าความเหลื่อมล้ำนั้นมีจริงในสังคมไทย และมีมานานแล้ว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2564)

“สวัสดิการสังคม” เป็นระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกันการแก้ไข ปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงาน และการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ “การจัดสวัสดิการสังคม” หมายความว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคมตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด “ผู้รับบริการสวัสดิการสังคม” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบากหรือที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ เช่น เด็ก เยาวชน คนชรา ผู้ยากไร้ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกละเมิดทางเพศ หรือกลุ่มบุคคลอื่น ตามที่คณะกรรมการกำหนด(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120/ตอนที่ 94 ก/หน้า 6/1 ตุลาคม 2546)

องค์การสวัสดิการสังคมเป็นหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมและองค์กรสาธารณประโยชน์ การจัดสวัสดิการที่ตื่นอกจากรัฐเป็นผู้จัดสรรสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ การบริหารจัดการในเรื่องการสร้างระบบสวัสดิการอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนก็เป็นแนวทางที่ควรส่งเสริมนโยบายการมีส่วนร่วมจากคนในสังคมหรือการเป็นหุ้นส่วนทางสังคม เพื่อให้ทุกคนรับผิดชอบร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้ดีขึ้น โดยเป็นการร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม คือ รัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรธุรกิจ ชุมชน และประชาสังคม การสร้างระบบสวัสดิการสังคมอย่างยั่งยืนเป็นสังคมสวัสดิการสิทธิและสวัสดิการสังคมเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคนในสังคมตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย เช่น บริการด้านสาธารณสุข บริการด้านการศึกษา บริการด้านที่อยู่อาศัย บริการประกันสังคม สงเคราะห์ประชาชน บริการสังคม ซึ่งยังมีประชาชนจำนวนไม่น้อยที่ไม่ทราบสิทธิของตนทางด้านสวัสดิการสังคมที่รัฐจัดให้ ปัจจุบันงานสวัสดิการสังคมได้มีการกำหนดในกฎหมายหลายฉบับและมีหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนจัดสวัสดิการสังคมในหลาย ๆ ด้านให้กับประชาชน ดังนั้น สิ่งสำคัญยิ่งในมิติใหม่ของการทำงานสวัสดิการสังคมในหน่วยงานของภาครัฐประการหนึ่ง คือ การให้ประชาชนได้รับทราบสิทธิของตนตามกฎหมาย และเข้าถึงสวัสดิการสังคมที่รัฐจัดให้เพื่อให้ประชาชนได้รับสวัสดิการสังคมที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน และการมีคุณภาพชีวิตที่ดี(สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2564)

จากเหตุผลความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้นผู้วิจัยจึงต้องการจะศึกษาเรื่องบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก เพราะถ้าเราทราบถึงปัญหาว่าทำไมประชาชนบางส่วนถึงยังไม่ทราบถึงสิทธิและสวัสดิการของรัฐที่ตนเองสมควรจะได้รับ และการที่ผู้บริหารท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในความช่วยเหลือในสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หรือการมีคุณภาพชีวิตขั้นพื้นฐานที่ดี ความเลื่อมล้ำในสังคมก็จะลดน้อยลงเมื่อมีการแก้ไขปัญหานี้ โดยนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ สังคหวัตถุ 41. ทาน คือ การให้ 2. ปิยวาจา คือ การใช้วาจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ 3. อตถจริยา คือ การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น 4. สมานัตตตา คือ การวางตัวให้เหมาะสมสมถ่อมต้นเสมอปลาย เข้ามาประยุกต์ในการแก้ไขปัญหาเพื่อนำไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็งซึ่งมาจากความร่วมมือร่วมใจจากผู้บริหารท้องถิ่นและประชาชนในชุมชน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก

2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.3 เพื่อนำเสนอบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายกโดยการประยุกต์หลักพุทธธรรม

3. ขอบเขตการศึกษา

3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่และสถานที่

เทศบาลเมืองจังหวัดนครนายก โดยเทศบาลเมือง ประกอบด้วย 8ชุมชน

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหา โดยมุ่งศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ บทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายกดังนี้

3.2.1 การเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ 7ด้านได้แก่1. การศึกษา 2. สุขภาพอนามัย3. ที่อยู่อาศัย 4. การทำงานและการมีรายได้ 5. ความมั่นคงทางสังคม 6. บริการสังคม 7. นันทนาการ

3.2.2 หลักพุทธธรรมในการศึกษาบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ ได้แก่ สังคหวัตถุ 4 ได้แก่ 1. ทาน (การให้)2. ปิยวาจา (การใช้วาจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ)3. อตถจริยา (การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น)4. สมานัตตตา (การวางตัวให้เหมาะสมเสมอต้นเสมอปลาย)

3.3ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.3.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนมีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลเมืองนครนายก จำนวน 400 คน

3.3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1)นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป2) นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์จำนวน 3 คน3) ตัวแทนผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 คน4)ตัวแทนกลุ่มกองสวัสดิการสังคมส่วนท้องถิ่นจำนวน 2 คนรวมจำนวน 9รูปหรือคน

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาทการเมืองท้องถิ่น หมายถึง บทบาททางการเมืองในการกำหนดแนวทางในการจัดสวัสดิการของรัฐให้ประชาชน

การเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของรัฐ และประชาชนได้รับประโยชน์ตรงนั้น งานสวัสดิการของรัฐ 7 ด้าน ได้แก่1. การศึกษา2. สุขภาพอนามัย3. ที่อยู่อาศัย4. การทำงานและการมีรายได้5. ความมั่นคงทางสังคม6. บริการสังคม7. นันทนาการ

สังคหวัตถุ 4หมายถึง หลักธรรม 4 ประการ ประกอบด้วย สังคหวัตถุ 4ได้แก่1. ทาน (การให้)2. ปิยวาจา (การใช้วาจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ)3. อตถจริยา (การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น)4. สมานัตตตา (การวางตัวให้เหมาะสมเสมอต้นเสมอปลาย)เป็นหลักธรรมที่ผู้ปกครองควรใช้ในการดูแลประชาชน และการบริหารงานในองค์กร

4. การทบทวนเอกสารและงานวิจัย

แนวคิดการปกครองท้องถิ่น การปกครองหมายถึงเรื่องเกี่ยวกับการบริหาร วางกฎระเบียบ กฎเกณฑ์สำหรับสังคม เพื่อสร้างความเสมอภาค เป็นธรรมแก่สังคม เพื่อให้สังคมมีความสุข หรือ

เพื่อให้เกิดการบำบัดทุกข์บำรุงสุข เป็นการใช้อำนาจอธิปไตยตามกฎหมายในการบริหารและจัดการประเทศ การปกครองนั้นมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น การปกครองแบบประชาธิปไตย การปกครองแบบเผด็จการ นอกจากนี้การปกครองยังมีหลายระดับ เช่น การปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองส่วนท้องถิ่น (พรเศรษฐี วุฒิปัญญาธิสกล, 2564)

การปกครองท้องถิ่น (Local Government) เป็นรูปแบบพื้นฐานอย่างหนึ่งของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ที่มีความสำคัญต่อการฝึกหัดประชาธิปไตย โดยเฉพาะแก่ชุมชนท้องถิ่นที่จะได้มีส่วนร่วมในการตอบสนองปัญหาความเป็นอยู่และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของตนเองได้เป็นอย่างดี เพราะถ้าพึ่งเพียงรัฐบาลกลางไม่อาจดูแลตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างตรงใจและทั่วถึงอย่างแท้จริง ดังนั้น ลักษณะของการปกครอง คือ การที่องค์กรหนึ่งมีอาณาเขตของตนเอง มีจำนวนประชากรตามที่กำหนด มีอำนาจ และมีอิสระในการปกครองตนเอง มีการคลังของตนเอง มีหน้าที่ให้บริการด้านต่างๆ แก่ประชาชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวจะมีส่วนร่วมในการบริหาร โดยผ่านตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้ง เช่น การมีสภาท้องถิ่นเป็นต้น (โกวิทย์ พวงงาม, 2550)

การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและการตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เองส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึง พัฒนาจังหวัดให้มีความพร้อมให้เป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย : เล่มที่ 124 ตอนที่ 47 หน้าที่ 22 ส่วนที่ 3 แนวนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน : 24 สิงหาคม 2550)

การเมืองท้องถิ่นมีสองมิติเช่นเดียวกับการเมืองระดับชาติ คือ มิติของการเมืองภาคตัวแทนและการเมืองภาคพลเมืองกล่าวคือ การเมืองท้องถิ่นในมิติของภาคตัวแทน คือการเมืองที่ประชาชนเลือกนักการเมืองท้องถิ่นเข้าไปทำหน้าที่แทนตนเองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั่นคือ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ส่วนมิติภาคพลเมือง เป็นการเมืองที่เกิดขึ้นจากประชาชนหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การลงชื่อเพื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น การเข้าชื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองการเมืองท้องถิ่นจึงเป็นเรื่องของการเข้ามาแสวงหาอำนาจและใช้อำนาจของบุคคลกลุ่มบุคคลเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณะหรือกลุ่มคนเฉพาะกลุ่ม หรือเฉพาะบุคคลในท้องถิ่นนั้น ภายใต้บริบทของการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและผลประโยชน์ในท้องถิ่น ดังนั้น นักการเมืองท้องถิ่นคือบุคคลที่เสนอตัวเข้าสู่ระบบการเมืองท้องถิ่น ภายใต้ระบบการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ให้นักการเมืองท้องถิ่นมีความชอบธรรมในการเป็นตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชนในท้องถิ่นทั้งการบริหารท้องถิ่น (ฝ่ายบริหาร) และการควบคุมตรวจสอบ (ฝ่ายนิติบัญญัติ) (ปธาน สุวรรณมงคล, 2554)

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น คือ เป็นการปกครองที่ย่อส่วนมาจากการปกครองระดับชาติ การปกครองท้องถิ่นเป็นสภาของการรวมตัวของคนในท้องถิ่นที่มาจากประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้เลือกผ่านระบบการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตย เพื่อไปเป็นกระบอกเสียงแทนตนเองในการเรียกร้องระดับสูง

ต่อไป เพราะผู้นำในท้องถิ่นย่อมเข้าใจปัญหาและสภาพในท้องถิ่นได้ดีกว่าใคร และประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานได้ง่ายกว่าหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ โดยการประเมินผลงานทำงานว่ามีประสิทธิภาพในการทำงานหรือไม่ วัดค่าจากการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง

แนวคิดสวัสดิการของภาครัฐ

สวัสดิการ หมายถึง การให้สิ่งที่เอื้ออำนวยให้ทำงานมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ดี และสะดวกสบาย เช่น มีสถานพยาบาล ให้ที่พักอาศัย จัดรถรับส่งคำว่า สวัสดิการจะเปลี่ยนไปตามเนื้อหาที่อ้างถึง อย่างไรก็ตาม สวัสดิการมีความหมายได้น้อย 3 ความหมาย ความหมายแรก หมายถึง สวัสดิภาพหรือสภาวะการเป็นอยู่ที่ดีหรือมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า การกินดีอยู่ดีหรือซึ่งเป็นเป้าหมายของนโยบายสังคมทั้งในระดับบุคคลและรัฐ คำว่ารัฐสวัสดิการจึงหมายถึงรัฐที่ถึงพร้อมซึ่งการอยู่ดีกินดี เลวิส ได้ใช้คำว่าสวัสดิการในความหมายนี้เมื่อกล่าวถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายสังคมไว้ว่า “เป็นนโยบายที่มีเจตนาปรับปรุงสภาพการกินดีอยู่ดีทางสังคมหรือสวัสดิภาพของพลเมือง ในความหมายที่สอง สวัสดิการ หมายถึง สวัสดิการสังคมหรือสวัสดิการโดยรวมหรือแสดงนัยของการเป็นคำย่อของสวัสดิการสังคม ตัวอย่างของการใช้ความหมายในลักษณะนี้ได้แก่นโยบายปฏิรูปสวัสดิการของสหรัฐอเมริกาซึ่งรวมถึงโปรแกรมด้านประกันสุขภาพอนามัยแอสตมปีอาหารหรือบางกรณีกล่าวถึงคำว่าสวัสดิการสังคมไว้ภายใต้ต้นนโยบายปฏิรูปสวัสดิการ ซึ่ง Johnson, Schwartz and Taten และ เลวิส ได้ใช้คำว่า สวัสดิการในความหมายของสวัสดิการสังคมไว้บางครั้ง เช่น ใช้คำว่านโยบายสวัสดิการ และบริการด้านสวัสดิการ ในความหมายกว้างเป็นกรณีทั่วไปอันถือเป็นความหมายของสวัสดิการสังคม อีกความหมายหนึ่งที่ใช้กันคือ ความหมายของการเป็นสวัสดิการในระบบสงเคราะห์ที่ค่าใช้จ่ายจัดสรรจากภาษีไม่ใช้จากเงินสมทบและผู้รับต้องผ่านการทดสอบความยากจน ความหมายนี้จึงแคบและเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของสวัสดิการสังคม มายเออร์ส เป็นผู้หนึ่งที่ใช้คำว่าสวัสดิการในความหมายแคบ โดยแยกความแตกต่างออกจากการประกัน โดยชี้ให้เห็นชัดเจนว่า “ความหมายที่เหมาะสมของคำว่าสวัสดิการที่ใช้ในเรื่อง ความมั่นคงทางสังคม (ในระบบอเมริกัน) ก็คือ การสงเคราะห์” Johnson, Schwartz and Taten นักวิชาการชาวอเมริกัน เรียกการสงเคราะห์ในภาษาอังกฤษว่า public welfare ซึ่งเป็นการใช้ในความหมายแคบที่เจาะจงเฉพาะการให้ความช่วยเหลือที่ต้องมีการทดสอบความจำเป็นหรือความยากจนของผู้รับบริการก่อน (สุรพล ปธานวนิช, 2547)

สวัสดิการทางสังคม หมายถึง การจัดสวัสดิการต่างๆของภาครัฐและเอกชน ในลักษณะของการช่วยเหลือและส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ (สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2548)

สวัสดิการทางสังคมเป็นเรื่องของทุกคนในสังคมเพราะคำว่าสวัสดิการหรือสวัสดิภาพมีความหมายในแง่การอยู่ดีกินดี ของทุกคนไม่เฉพาะ ผู้ยากไร้เท่านั้น แต่เป็นของทุกคนในโลกนี้ตามปณิญาสาขององค์การสหประชาชาติ ในเรื่องสิทธิมนุษยชนกล่าวว่า ทุกคนได้รับการตอบสนองในความต้องการขั้นพื้นฐาน ดังนั้นรัฐจะต้องจัดบริการพื้นฐานเป็น การให้เงินทำ เพื่อจะมีเงินซื้อ

เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค จัดให้มีสถานพยาบาลสำหรับประชาชนเมื่อเจ็บป่วย ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในเมือง หรือชนบทที่อยู่ห่างไกล (วันทนี วาสิกะสิน, 2560)

สวัสดิการสังคม ในแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2545 – 2549) หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาสังคม รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ในระดับมาตรฐาน โดยบริการดังกล่าวจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านการศึกษาที่ดี การมีสุขภาพอนามัย การมีที่อยู่อาศัย การมีงานทำ การมีรายได้ การมีสวัสดิการแรงงาน การมีความมั่นคงทางสังคม การมีนันทนาการ และบริการทางสังคมทั่วไป โดยระบบการจัดการสังคมต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิที่ประชาชนต้องได้รับ และเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดการสังคมในทุกระดับ นันทนาการ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2562)

สรุปได้ว่า การจัดสวัสดิการคือการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนมีความรู้สึกพึงพอใจ และเกิดความมั่นคงในชีวิตอันจะส่งผลสูงสุดต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ การจัดสวัสดิการ จัดขึ้นในหลากหลายรูปแบบทั้งในรูปแบบที่เป็นเงินและรูปแบบที่เป็นบริการต่าง ๆ หลักการจัดสวัสดิการเพื่อตอบสนองและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนโดยมีความยืดหยุ่นแก่กลุ่มบุคคลที่จะได้รับ โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ การจัดสวัสดิการต้องคำนึงถึงความเท่าเทียม ความเสมอภาคในการได้รับสวัสดิการของประชาชน การจัดสวัสดิการต้องก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำรงชีวิต และต้องมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

หลักสังคหวัตถุ

สังคหวัตถุ 4 เป็นหลักธรรมที่ใช้ยึดเหนี่ยวจิตใจบุคคลให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุขสามารถใช้เป็นวิธีการในการดำเนินชีวิตภายใต้ความรับผิดชอบในสังคมทั้งในระดับบุคคล และธุรกิจองค์กรโดยมีความสอดคล้องกับบริบทของสังคมภายใต้พื้นฐานการสงเคราะห์เกื้อกูลซึ่งกันและกัน (พิพัฒน์ ยอดพฤติการ, 2564)

องค์ประกอบของสังคหวัตถุ 4

1. ทาน ในสังคหวัตถุ 4 คือ การให้ การสงเคราะห์หรือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยการให้สิ่งของที่ดีงามให้แก่ผู้ที่ต้องการผู้ขาดแคลนหรือผู้เดือดร้อน สิ่งของที่ดีมา มาให้มันต้องเป็นสิ่งของที่ได้มาโดยสุจริตเป็นประโยชน์ คือผู้ให้ก็เป็นสุข อิ่มเอิบใจ ผู้รับก็สามารถบรรเทาทุกข์ความเดือดร้อนรวมทั้งการให้ความรู้การแนะนำที่ถูกต้องชัดเจนและเป็นจริงด้วย

2. ปิยวาจา ในสังคหวัตถุ 4 คือ การใช้วาจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ และถ้อยคำที่มีประโยชน์พูดด้วยถ้อยคำที่เป็นจริง และถ้อยคำที่ไม่กระทบกระทั่งผู้อื่น พูดแต่ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ รู้จักกล่าวขอโทษ รู้จักกล่าวขอบคุณ ซึ่งผู้ปฏิบัติได้ยอมทำให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวผู้พูดจนให้ละเว้นความชั่ว ทำให้การงานสำเร็จ เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตและการงานอย่างยิ่ง

3. อรรถจริยา ในสังคหวัตถุ 4 คือ การประพடுத்தตนให้เป็นประโยชน์แก่ทั้งตนเอง และผู้อื่น รู้จักการเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ความสุขสบายส่วนตัว ทู่เมแรงกาย แรงใจในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ และช่วยเหลือผู้อื่น พร้อมรู้จักแก้ไขปัญหาด้วยปัญญา

4. สมานัตตตา ในสังคหวัตถุ 4 คือ การวางตัวให้เหมาะสมเสมอต้นเสมอปลาย รู้จักวางตนให้เหมาะสมกับฐานะ มีจิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหวเปลี่ยนแปลงง่าย และดำรงตนไว้ไม่ให้ตกไปในความชั่ว ปฏิบัติกับเพื่อนร่วมหรือผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งอยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมแก้ไขปัญหากับเพื่อนร่วมงานในองค์กร

สังคหวัตถุ 4 ในทางจริยศาสตร์ความหมายว่าเรื่องสังคหวัตถุ 4 หลักปฏิบัติตนตามหลักจิตวิทยาสังคมเพื่อให้เกิดความนิยมชมชอบและความเคารพนับถือแก่ผู้อื่น หรือสังคมของชุมชนต่างๆ คือ(พัชรินทร์ ศรีสุพรรณ, 2551)

1. ทาน การให้สิ่งของตนแก่ผู้อื่นควรเป็น เพราะทานหมายถึง ธรรมทานหรือการบริจาคทางจิตใจ อามิสทาน การบริจาควัตถุ

2. ปิยวาจา การเจรจาใช้คำพูดของตนเองแก่ผู้อื่นด้วยความสุภาพอ่อนโยนให้เหมาะสมแก่กาลเทศะและเหมาะสมแก่สังคมชุมชนทุกชั้น เพื่อให้ชุมชนหรือบุคคลเคารพนับถือปิยวาจา ใช้กับมิตรภาพสหายของตนยอมทำให้มิตรสหายรักใคร่ รู้จักเจรจาสุภาพอ่อนโยน การใช้หลักจริยศาสตร์สังคมในเรื่อง ปิยวาจาผู้ใช้จำต้องมีสติควบคุมตนเอง และสามารถบังคับจิตใจได้ทุกขณะจิต

3. อรรถจริยา คือ การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้อื่น เป็นการปฏิบัติสิ่งที่เป็ประโยชน์ซึ่งกันและกัน มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลประโยชน์ทุกโอกาสที่จะทำได้

4. สมานัตตตา คือ การปฏิบัติตนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ไม่เอาเปรียบ ไม่ทอดทิ้งเพื่อนเมื่อมีปัญหา

สรุปได้ว่า สังคหวัตถุ 4 หรือหลักธรรม 4 ประการ ธรรมที่เป็นที่ตั้งแห่งการสงเคราะห์กัน ธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจกัน อันจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรในองค์กรด้วยตนเองและระหว่างองค์กรกับบุคลากรมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความความสุข ความสามัคคี ความสำเร็จ ในการปฏิบัติงาน รวมไปถึงการสร้าง ความจงรักภักดีต่อองค์กรของบุคลากร ให้การช่วยเหลือกัน ผู้ใหญ่ให้การช่วยเหลือผู้น้อย ผู้น้อยก็ให้การช่วยเหลือผู้ใหญ่ ด้วยจิตใจมุ่งที่จะช่วยให้บรรลุถึงประโยชน์ที่ต้องการ หรือเพื่อที่จะให้พ้นจากอุปสรรคขัดข้องทั้งหลาย

วิธีดำเนินการวิจัย

ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการวิจัยมีกระบวนการวิจัยและขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานวิธี(Mixed Methodology) ตามลักษณะการศึกษารวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยการแจกแบบสอบถาม (Survey Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาเอกสารข้อมูล

ทุติยภูมิ โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary survey) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ที่เป็นผู้มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัยได้แก่ 1) นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป 2) นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์จำนวน 3 คน 3) ตัวแทนผู้บริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 คน 4) ตัวแทนกลุ่มกองสวัสดิการสังคมส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสัมภาษณ์ (Interviews Form) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นแบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) มี 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ 7 ด้าน ได้แก่ 1. การศึกษา 2. สุขภาพอนามัย 3. ที่อยู่อาศัย 4. การทำงานและการมีรายได้ 5. ความมั่นคงทางสังคม 6. บริการสังคม 7. นันทนาการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสังคมวัตถุ 4 ได้แก่ 1. ทาน (การให้) 2. ปิยวาจา (การให้วาจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ) 3. อัตถจริยา (การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น) 4. สมานัตตตา (การวางตัวให้เหมาะสมเสมอต้นเสมอปลาย)

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

2) ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสัมภาษณ์ ตามที่กำหนดไว้

3) ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดนัดไว้จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีการจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์

4) นำข้อมูลดิบที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการดังนี้

1) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ

2) นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3) วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

4) สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

7.3 การวิจัยเชิงปริมาณ

7.3.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลเมืองนครนายก จากจำนวนประชากรจำนวน 400 คน

7.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถาม

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างแบบสอบถามตามกรอบปัจจัยที่กำหนด โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ 7 ด้าน ได้แก่ 1. การศึกษา 2. สุขภาพอนามัย 3. ที่อยู่อาศัย 4. การทำงานและการมีรายได้ 5. ความมั่นคงทางสังคม 6. บริการสังคม 7. นันทนาการ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสังคมวัตถุ 4 ได้แก่ 1. ทาน (การให้) 2. ปิยวาจา (การให้วาจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ) 3. อัตถจริยา (การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น) 4. สมานัตตตา (การวางตัวให้เหมาะสมเสมอต้นเสมอปลาย) ที่ใช้วัดซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก

7.2.3 การหาคุณภาพเครื่องมือ

1) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

2) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน 5 ท่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยก่อนนำไปใช้เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระ และโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์หรือหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence)

3) หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่า

ความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.93

4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ถึงผู้บริหารเทศบาลเมืองนครนายก

2) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดนครนายก ซึ่งในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ดังนี้

2) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนาสถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลสถิติที่ใช้คือการทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.)

7. สรุปผลการวิจัย

8.1 สภาพทั่วไปของบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก

ด้านการส่งเสริมการศึกษามีการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนเรียนดีแต่ยากจน มีการจัดให้บริจาคอุปกรณ์การเรียน เช่น สมุด ปากกา และอุปกรณ์การกีฬา กับโรงเรียนต่าง ๆ การตรวจเยี่ยมและพบปะกับผู้ปกครองของนักเรียน มีการส่งเสริมโดยจัดสวัสดิการ การให้ทุนการศึกษาและ

การสอนภาษาต่างประเทศให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนในพื้นที่ ยึดหลักการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผู้บริหารท้องถิ่นที่เห็นความสำคัญของการศึกษาและมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นให้มีคุณภาพ บุคลากรมีการพัฒนาความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน งบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางและจากเทศบาลและสถานที่ตั้งที่อยู่ในเขตชุมชน

ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยทำเครื่องออกกำลังกายไปยังหมู่บ้าน ชุมชน โรงเรียน ส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของภาครัฐ ด้านสุขภาพอนามัย มีการออกกำลังกาย เล่นกีฬาเพื่อรักษาสุขภาพ รดูแลประชาชนด้านการป้องกันโรคต่าง ๆ และการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยตามระเบียบกฎหมายกำหนด ประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนมีการดูแล ป้องกัน เกี่ยวกับโรคระบาดของโรคไวรัสโควิด 19ร่วมมือกับโรงเรียนและชุมชน ให้ความรู้ เพื่อให้นักเรียนและคนในชุมชนสามารถนำความรู้และทักษะด้านสุขภาพมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่สะอาดและปลอดภัย หลักประกันสุขภาพเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่

ด้านที่อยู่อาศัยจัดให้มีสาธารณูปโภคทั่วถึง จัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย ของประชาชน การดูแลที่อยู่อาศัยบ้านเรือนให้มีการตรวจสอบ ลักษณะของบ้านที่ปลอดภัย ส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของภาครัฐ มีการดูแลประชาชนรับความเสียหายของที่อยู่อาศัยจากสาธารณภัยตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนดให้การช่วยเหลือประชาชนที่อยู่ในเขตการให้บริการที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม ไฟไหม้ หรือ อุบัติภัยต่าง ๆ สนับสนุนงบประมาณสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์มีการวิเคราะห์และวางแผนการจัดที่อยู่อาศัยของประชาชนทั้งในภาพกว้างและในระดับชุมชนเป็นอย่างดี

ด้านการส่งเสริมรายได้และการมีงานทำการส่งเสริมอาชีพและการงาน ได้มีบทบาทการฝึกอบรมอาชีพให้ประชาชน ให้ความรู้ในแขนงต่าง ๆ เพื่อนำไปประกอบอาชีพได้กระทำอยู่เสมอ และมีการติดตามดูแลอย่างต่อเนื่องฝึกอบรมอาชีพทุกปีเพื่อให้ประชาชนมีทางเลือก สนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่เขตบริการมีอาชีพ มีงานทำ และหาโอกาสการเพิ่มรายได้ในครัวเรือน สามารถที่จะพึ่งพาตนเองได้เพื่อสร้างความเข้มแข็งในอาชีพการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ตลอดจนเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพของประชาชน

ด้านความมั่นคงทางสังคมทำให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต ปราศจากโจร ผู้ร้าย หรืออาชญากรรมต่าง ๆ มีการสำรวจและประชาสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนรับรู้ รับทราบการจัดสวัสดิการอย่างทั่วถึงโดยดำเนินการตามระเบียบกฎหมายกำหนดการอำนวยความสะดวกในเรื่องการติดต่อประสานงาน การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสวัสดิการด้านต่าง ๆ ส่งเสริมกันดีอยู่ ดีมีคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคมช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต สร้างความมั่นคงปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน บูรณาการหน่วยงานด้านความมั่นคงและส่งเสริม

สนับสนุนความร่วมมือทุกภาคส่วนเพื่อแก้ไขปัญหาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และปัญหาอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อประชาชน

ด้านบริการสังคมทั่วไปส่งเสริมประชาชนเข้าถึงสวัสดิการรัฐเอาใจใส่ความเป็นอยู่ของประชากร การให้บริการให้มีความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้รับบริการทราบสิทธิ ข้อมูลข่าวสาร จัดลำดับก่อน หลังในการให้บริการเพื่อให้ผู้รับบริการได้รับบริการตามที่คาดหวังด้วยความสะดวก รวดเร็ว การบริการสังคมทั่วไปเจ้าหน้าที่เทศบาลได้แสดงออกทางพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานบริการด้วยการแต่งกายที่เหมาะสม สะอาด เรียบร้อย มีสีหน้าและแววตาที่เป็นมิตร กริยาท่าทางสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาด้วยน้ำเสียงชัดเจนและให้เกียรติ มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ ตรงต่อเวลา เอาใจใส่และให้ความสำคัญต่อผู้รับบริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ที่เข้ามาใช้บริการ

ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการมีกิจกรรมด้านการออกกำลังกาย จัดพื้นที่สวนสาธารณะ จัดให้มีชมรมต่าง ๆ เช่นชมรมจักรยาน การจัดแข่งขันกีฬา หรืองานประเพณีต่าง ๆ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเทศกาล ฤดูกาล การมอบกิจกรรมความรื่นเริงให้กับท้องถิ่นจัดงานวันผู้สูงอายุงานวันปีใหม่ การจัดทัศนศึกษาออกสถานที่ และจัดให้มีลานออกกำลังกายส่งเสริมกิจกรรมให้ผู้สูงอายุได้มีการพักผ่อนทางกายและจิตใจ ด้วยการจัดกิจกรรมตามศาสนา เช่น การจัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมที่วัดในวันพระ หรือวันสำคัญทางศาสนา เพื่อให้ผู้สูงอายุได้พบปะพูดคุย และได้รับฟังธรรม สนทนาธรรมกับพระสงฆ์

8.2 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก

ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีอาชีพ ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการปกครองประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการส่งเสริมรายได้และมิงานทำ ด้านความมั่นคงทางสังคม ด้านบริการสังคมทั่วไป ประชาชนมีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการ

เข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และด้านการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ประชาชนมีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

8.3 การนำเสนอบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายกโดยการประยุกต์หลักพุทธธรรม

ด้านทาน (การให้) เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละแบ่งปัน ช่วยเหลือกันด้วยการให้สิ่งของ หรือให้ความรู้และแนะนำสั่งสอนด้วยน้ำใจไมตรี มีความโอบอ้อมอารี ด้วยเห็นว่าสิ่งของของตน เสียสละไปนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้รับ เป็นการแสดงความมีน้ำใจและเป็นการยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้อื่นแบ่งปันให้เพื่อแสดงอหยาตัยไมตรีให้ทานแก่เพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชา การให้สิ่งของแก่เพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาโดยเฉพาะการให้เพื่อผูกใจในยามที่เขาตกต่ำหรือมีความเดือดร้อนให้อภัยเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการทำงาน หรือล่วงเกินซึ่งกันและกันให้ความรู้ที่ถูกต้อง ชัดเจนและเป็นจริงใจกว้างรู้จักเสียสละ เผื่อแผ่ เห็นใจคนอื่น อาจจะเป็นการแบ่งวัตถุที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต

ด้านปิยวาจา (การใช้วาจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ) มีวาจาเป็นที่รัก เป็นที่ดูดีมีจิตใจของผู้ฟัง มีวาจาสุภาพอ่อนหวานชวนฟัง เป็นวาจาที่ไม่หยาบคายและก่อให้เกิดประโยชน์ กล่าวคำสุภาพไพเราะน่าฟังชี้แจงแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์มีเหตุผล มีทางเสีย สมนามคำศึษาบซึ่งใจ ทำให้เกิดไมตรีรักใคร่นับถือชักจูงให้ประชาชนเกิดความสามัคคี ประองตอง เห็นอกเห็นใจเกื้อกูลกันพูดถ้อยคำที่เป็นจริง และถ้อยคำที่ไม่กระทบกระทั่งผู้อื่น พูดแต่ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ทำให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวผู้พูด พูดแต่สิ่งที่ดีงามพูดกันด้วยความรักความปรารถนาดี รู้จักการพูดให้กำลังใจกันและกันในยามที่มีใครต้องการพบกับความทุกข์ความผิดหวัง พูดแต่ในสิ่งที่ทำให้เกิดกุศล

ด้านอัตถจริยา (การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น) ทำประโยชน์ช่วยเหลือด้วยแรงกายและชวนช่วยช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ช่วยปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในด้านคุณธรรมจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีประพฤติตนให้เป็นประโยชน์สามารถปฏิบัติได้ทั้งกาย วาจา ใจ ในทุกเวลาทุกโอกาสรู้จักการเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ความสุขสบายส่วนตัว ห่มเทแรงกายในการช่วยเหลือผู้อื่นแก้ไขปัญหต่าง ๆ เป็นจิตอาสา สามารถช่วยเหลือผู้อื่นชุมชนอื่น ๆ ได้ตลอดเวลา ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ คอยช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเขาเดือดร้อน

ด้านสมานัตตา (การวางตัวให้เหมาะสมสมอบันเสมอบลาย) มีความสมอบันเสมอบลาย ให้ความสมอบันเสมอบลายปฏิบัติสมำเสมอกันต่อคนไม่เอาเปรียบบุคคลที่ด้อยกว่า การวางตัวดีวางตัวการทำตัวให้เป็นคนน่ารัก น่าเคารพนับถือ และนำให้ความช่วยเหลือรักษาระเบียบวินัยที่ทุกคนพึงปฏิบัติมี

จิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหว เปลี่ยนแปลงง่าย และดำรงตนไว้ไม่ให้ตกไปในความชั่ว ปฏิบัติกับคนทั้งหลายอย่างเท่าเทียมกัน

การอภิปรายผล

สภาพทั่วไปของบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก

สภาพทั่วไปของบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายกประกอบด้วย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยด้านที่อยู่อาศัย ด้านการส่งเสริมรายได้และการมีงานทำ ด้านความมั่นคงทางสังคม ด้านบริการสังคมทั่วไป ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่จะดำเนินการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐได้อย่างเข้าถึงได้สะดวก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐประชาชนได้รับสิทธิและใช้ประโยชน์จากสิทธิที่พึงได้ของตนเองอย่างเต็มที่จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการสังคมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้กับประชาชนในด้านการแพทย์การศึกษา สังคม และอาชีพโดยไม่มีอุปสรรคหรือข้อจำกัดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญส่ง ชเลธร(2558) ได้วิจัยเรื่อง “สิทธิประโยชน์ด้านสวัสดิการสังคมของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” ผลการวิจัยพบว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมสวัสดิการที่มั่นคงให้แก่คนไทยทุกคนตามหลักการกรอบแผนปฏิบัติการการจัดสวัสดิการถ้วนหน้า อีกทั้งมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการศึกษาวิเคราะห์วิจัย พัฒนางานวิชาการด้านการพัฒนาสังคมสวัสดิการสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 กำหนดสิทธิประโยชน์ให้แก่ประชาชนตามกลุ่มเป้าหมายคือ 1.กลุ่มเด็กและเยาวชน ให้สงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กในสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู 2.สตรีโดยการฝึกอบรมอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิต อบรมให้ความรู้เพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและประสานให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ 3.ผู้สูงอายุให้คำแนะนำปรึกษาดำเนินการแก้ไขปัญหาครอบครัวจัดหาที่พักอาศัยอาหารเครื่องนุ่งห่มและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการบริการทางการแพทย์ 4.ผู้พิการโดยการสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายการศึกษาอาชีพคนพิการและให้การสงเคราะห์ครอบครัว 5.ผู้ด้อยโอกาสโดยการอุปการะในสถานสงเคราะห์และเสริมสร้างศักยภาพในการฝึกอาชีพ 6.ผู้ได้รับความเสียหายจากการความทุกข์ โดยให้ความช่วยเหลือ บำบัด คุ้มครอง พัฒนาอาชีพ และประสานการช่วยเหลือทางคดี 7.ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด พัฒนาศักยภาพฟื้นฟูร่างกายจิตใจ สร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพ สามารถกลับคืนสู่ครอบครัวและสังคมได้

เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของภาครัฐในเทศบาลเมืองนครนายก

ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐใน

เทศบาลเมืองนครนายก ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนไม่มีอิทธิพลต่อบทบาททางการเมืองท้องถิ่นในการส่งเสริมสวัสดิการแห่งรัฐของประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยรัตน์ เปาะทอง(2554) ได้วิจัยเรื่อง “ความต้องการในการได้รับสวัสดิการจากภาครัฐของคนพิการ : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงหนคร อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา” ผลการวิจัยพบว่า คนพิการที่มีสถานภาพทางการสมรสต่างกัน และมีอาชีพต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการด้านการแพทย์ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คนพิการที่มี อายุต่างกัน สถานภาพทางการสมรสต่างกัน มีระดับการศึกษาต่างกัน และมีอาชีพต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการด้านอาชีพต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คนพิการที่มีอายุต่างกัน และ มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการด้านสังคมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การนำเสนอบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายกโดยการประยุกต์หลักพุทธธรรม

การนำเสนอบทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐในเทศบาลเมืองนครนายกโดยการประยุกต์หลักพุทธธรรม ว่าด้วยหลักสังคหวัตถุ 4 ประกอบด้วย 1) ทาน(การให้)2) ปิยวาจา(การใช้วาจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพ) 3) อตถจริยา (การประพฤติตนให้เป็นประโยชน์แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น) 4) สมานัตตา(การวางตัวให้เหมาะสมเสมอต้นเสมอปลาย) สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการส่งเสริมประชาชนเพื่อเข้าถึงสวัสดิการของรัฐได้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก สังคหวัตถุ เป็นการสงเคราะห์หรือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยการให้สิ่งของที่ตนมีให้แก่ผู้ที่ต้องการผู้ขาดแคลนหรือผู้เดือดร้อน สิ่งของที่นำมาให้นั้นต้องเป็นสิ่งของที่ได้มาโดยสุจริตเป็นประโยชน์ คือผู้ให้ก็เป็นสุข อิ่มเอิบใจ ผู้รับก็สามารถบรรเทาทุกข์ความเดือดร้อน รวมทั้งการให้ความรู้ การแนะนำที่ถูกต้อง ชัดเจนและเป็นจริงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวพร สัจวัฒนา(2555) ได้วิจัยเรื่อง “การใช้หลักสังคหวัตถุ 4 ในการให้บริการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโนนฝรั่งตามการรับรู้ของประชาชน” ผลการวิจัยพบว่า 1. การใช้หลักสังคหวัตถุ 4 ประการ ถือเป็นหัวใจสำคัญของงานบริการเริ่มตั้งแต่โอบอ้อมอารี วจีไพเราะ สงเคราะห์ประชาชน วางตนเหมาะสม เพราะการอยู่ร่วมกันในสังคมนั้น มนุษย์ทุกคนล้วนปรารถนาเป็นที่รักของคนรอบข้าง เป็นที่ยอมรับนับถือของทุก ๆ คนและยังเป็นเครื่องยึดใจบุคคลและประสานหมู่ชนไว้ในสามัคคี สามารถแบ่งเป็น 4 ประการ คือ (1) ทาน คือ การให้คือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ แบ่งปัน ช่วยเหลือกันด้วยสิ่งของ ตลอดถึงให้ความรู้และแนะนำสั่งสอน (2) ปิยวาจา หรือ เปยยวัชชะ คือ วาจาเป็นที่รัก วาจาพูดต็มน้ำใจ หรือวาจาซาบซึ้งใจ คือ กล่าวคำสุภาพไพเราะอ่อนหวานสมานสามัคคี ให้เกิดไมตรีและความรักใคร่นับถือ ตลอดถึงคำแสดงประโยชน์ประกอบด้วยเหตุผลเป็นหลักฐาน จูงใจให้นิยมยอมตาม (3) อตถจริยา การประพฤติประโยชน์ คือ ขวนขวายช่วยเหลือกิจการ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ตลอดถึงช่วยแก้ไขปรับปรุงส่งเสริมในทางจริยธรรม (4) สมานัตตตา คือความมีตนเสมอ คือ ทำตนเสมอต้นเสมอปลาย ปฏิบัติสม่ำเสมอในชนทั้งหลาย และเสมอในสุขทุกข์โดย

ร่วมรับรู้ร่วมแก้ไข ตลอดถึงวางตนเหมาะสมแก่ฐานะ ภาวะ บุคคล เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม
ถูกต้องตามธรรมในแต่ละกรณี

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ควรพัฒนาปรับปรุงการนำนโยบายมาปฏิบัติให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ตรงจุดตรงประเด็น รวมเพื่อเป็นการทบทวนประเมินผลการเพื่อทราบสิทธิประโยชน์สวัสดิการแห่งรัฐในแต่ละระยะ มีความเหมาะสมตามความจำเป็นความต้องการของประชาชน เพื่อกำหนดแผนงานต่อไป

2) ควรให้ความสำคัญกับการตั้งงบประมาณสงเคราะห์ผู้ยากไร้และครอบครัวผู้ยากไร้ เช่น สนับสนุนเงินช่วยเหลือความเดือดร้อนเบื้องต้น โดยอุดหนุนผ่านกองทุนสวัสดิการชุมชน

3) ควรกำหนดนโยบายงานสวัสดิการสังคมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอาชีพประชาชน โดยจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนชุมชนเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาวิจัยในเรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในเทศบาลเมืองนครนายก

2) ควรศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทการเมืองท้องถิ่นต่อการส่งเสริมประชาชนเพื่อการเข้าถึงสวัสดิการของภาครัฐในเทศบาลอื่น และจังหวัดอื่นต่อไป

3) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานด้านบริการงานสวัสดิการแห่งรัฐของเทศบาลเมืองนครนายก

9. เอกสารอ้างอิง

โกวิทย์ พวงงาม. (2550). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอ็กสเปอร์เน็ท จำกัด.

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2562). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนารูปแบบการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนในระดับอำเภอ : กรณีอำเภอห้วยชัยจังหวัดกาฬสินธุ์*. รายงานวิจัย. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2563). *การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ระหว่างปี 2556-2563*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

ปธาน สุวรรณมงคล. (2554). *การเมืองท้องถิ่น : การเมืองของใครโดยใครเพื่อใคร*. กรุงเทพมหานคร : จตุพรดีไซด์.

พัชรินทร์ ศรีสุพรรณ. (2551). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการวิจัยและประเมินผล.บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2548). *ทิศทางและรูปแบบการจัดสวัสดิการของประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : กลุ่มการพัฒนาระบบสวัสดิการสังคม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- สุรพล ปธานวนิช. (2547). *นโยบายสังคม : เส้นทางสู่รัฐสวัสดิการ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัยรัตน์ เปาะทอง. (2554). *ความต้องการในการได้รับสวัสดิการจากภาครัฐของคนพิการ : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงหนคร อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.